

Het mysterie van taal

aangeboden aan prof. dr. Theo A.J.M. Janssen,
opa van Joris, Derek, Tim en Noor,
bij zijn afscheid als hoogleraar Nederlandse taalkunde en
taalbeheersing aan de Vrije Universiteit Amsterdam

Tekst: Esther Pascual Olivé

Tekeningen: Mònica Pascual Olivé

Lang, lang geleden...

... was er eens een hooggeleerde
die het mysterie van taal wilde ontdekken.

Uren, dagen, weken, maanden, jaren, decennia lang
dacht de hooggeleerde daar over na.

En eindelijk, op de achtste dag van de negende maand,
van het jaar zes wist hij het.

En hij vertelde het aan andere geleerden, jong en oud.

Eerst was er stilte.

Toen kwam het geluid.

“Krijg je weer
slaap?”

Toen ontstond interactie.

“Gaaaa!”

Opaaaa!

Toen het woord.

Opa is mijn grote vriend.

Toen kwam de zin.

“Dit is de jij-bent-mijn-grote-vriend-en-ik-de-jouwe-
knuffel”

”

En op het laatst was er de zin
die in een woord verstopt zat:
een nieuw woord.

“Maar... hoe is het wonder van taal mogelijk?”
vroeg een jonge geleerde.

“Dat zal altijd een mysterie blijven,” antwoordde de
hooggeleerde.

Maar een van de onzichtbare krachten achter dit alles
is een oude dame: mevrouw Metonymie.

De hooggeleerde herlas zijn verhaal en zag dat het goed was.

Nu hij het allemaal begreep, rustte Theo.

